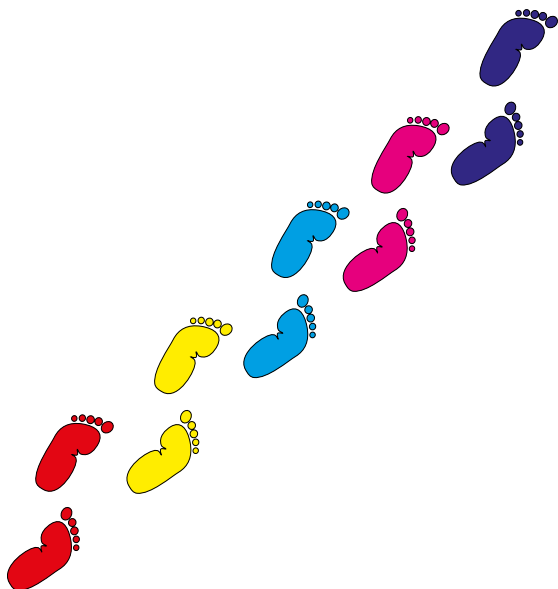

PRVI KORAKI

31. pesniška zbirka naših učencev

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

2025

Ukiana Drach, 9. b

SPOŠTOVANI BRALCI,

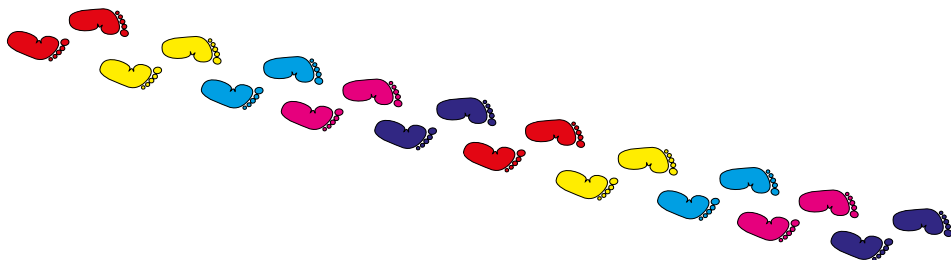
Mesec februar je čas, ko praznujemo slovenski kulturni praznik in se poklonimo največjemu slovenskemu pesniku Francetu Prešernu, ki nam je s svojimi pesmimi zapustil neprecenljivo dediščino. V tem duhu z veseljem predstavljamo že 31. izdajo pesniške zbirke Prvi koraki, ki združuje pesmi in likovna dela naših mladih ustvarjalcev.

Drage mlade pesnice, pesniki, likovnice in likovniki! S svojimi deli že vrsto let dokazujete, da na literarnem in likovnem področju izstopate s svojo ustvarjalnostjo, iskrenostjo in bogato domišljijo. Vaše pesmi in likovna dela razkrivajo svet, viden skozi otroške in mladostne oči, kar se nas odraslih vedno znova globoko dotakne.

Iskrena zahvala gre tudi učiteljem mentorjem, ki ste učence spodbujali in usmerjali pri njihovem ustvarjanju. Vaše predano delo je omogočilo, da lahko tudi letos s ponosom predstavimo pesniško zbirko Prvi koraki. Iskrene čestitke vsem ob izdaji pesniške zbirke z željo, da vas pesniški navdih še dolgo spremlja.

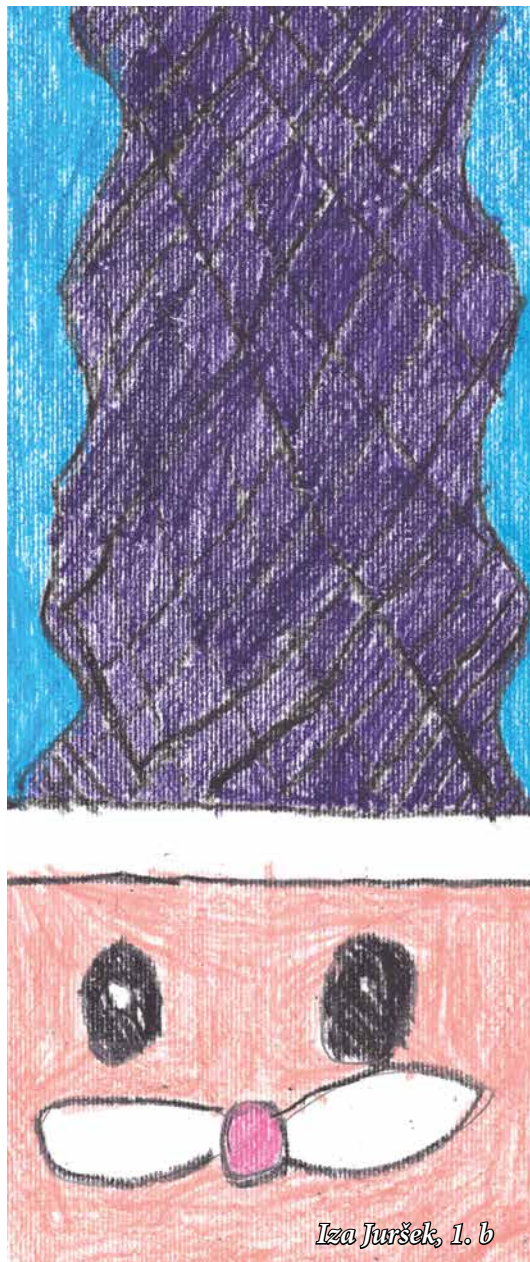
Ptuj, 3. 2. 2025

Helena Ocvirk, ravnateljica

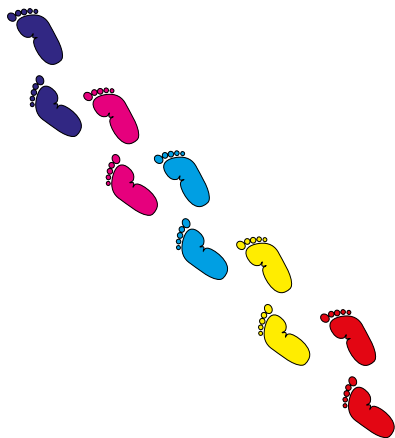
KAZALO

VIDKO.....	6
BOBER.....	8
HRANA NI ZA V SMETI!.....	8
SNEŽAK	10
KOKICE.....	11
MUCA IN PIŠKOTEK.....	12
POLETJE	13
RADOST PISANJA.....	13
LIAM IN SNEŽINKE	14
HLAČE	14
POLETJE	16
ZIMA JE!	16
ČOKOLINO »KING«	17
PRIJATELJICI.....	17
MOJA DOMOVINA.....	18
ZIMA	18
PRIJATELJ.....	19
PALČEK.....	19
MOJA SLOVENIJA.....	21
ŽELIM SI LE PRIJATELJA.....	21
MOJ PUHEK.....	22
MOJA DRUŽINA	22
SNEŽNE DOGODIVŠČINE	23
PRIJATELJSTVO ALI MAMA.....	24
ZABAVNO LETO	24
ZABAVA LETNIH ČASOV	27
SLOVENIJA	27
NE VEM PISATI PESMI.....	28
AVENGERS.....	28
DUBAJ	29
ZVEZDICE	29
LONEC SLOVENIJE	30

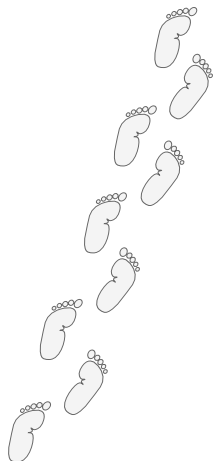
Iza Juršek, 1. b

SMUČANJE	33	ČAR GOZDA.....	51
DRUŽBA	33	OGNJEMET	51
LEVČKOVA KAZEN	34	ČAROBNI ZLATI KRAJ	52
HRANA V VREČKI.....	34	GOZDOVI	54
ČEBELICA, MOJA PRIJATELJICA.....	35	ZIMA	55
ČEBELA	35	SMEŠNE SANJE.....	55
PESEM O ČEBELI.....	36	SMEAGOL	55
HRANA NI ZA V SMETI!.....	36	OSEBA MOJEGA SVETA	56
DVA BRATA	36	BRAT IN SESTRA	57
ZIMA	37	MOŽGANSKA STANOVANJA	59
JAHAČI IN VOLK	37	ČUSTVA	59
ŠOLA.....	37	VSAK IMA NEKOGA	60
MAVRICA.....	38	DEDI IN BABI	60
KAJ SE VSE DOGAJA V ŠOLI?	38	GOLOBIČIN PLESALEC.....	61
VSE O NOGOMETU.....	40	NAŠIH DEVET LET	62
HRANA NI ZA V SMETI!.....	40		
MIDVA IN POLETJE	41		
BOŽIČ.....	41		
PRIJATELJ	41		
LJUBEZEN V GOZDU.....	42		
TO SMO ME	43		
DVA PRIJATELJA	43		
POČITNICE	44		
NAŠA MIŠKA	44		
GROFICA V ZIMI	46		
SMEAGOL	46		
JESEN V GOZDU	47		
MORJE.....	48		
PRAZNIKI	48		
HULK.....	49		
VESELJE	49		
BOŽIČNI DAN	49		
LETO.....	50		
VESELI DECEMBER.....	50		

VIDKO

Vidko dober je,
rad za Dravo zabava se.
Tudi naš razredni je čutko,
predstavlja razredno lutko.
Tam sedi in opazuje nas,
kako učiteljici povemo kakšen špas.

Ima pa tudi svojo bobrišče,
to njegovo je prebivališče.
Zima najljubši mu je čas v letu,
zato ne bo šel drugam po svetu.
Tam se je po ledu drsal,
ko kar naenkrat punco je zagledal.

Plesala sta in plesala,
v temno noč sta odplesala.
Nato sta se v posteljo spustila,
da zjutraj kot nova sta se zbudila.
Tokrat mu šola ni bila več zahtevna,
ker njegova punca mu je bila bolj pomembna.

Ampak še vedno dela norčije
in naslednji dan nar'di še večje oslarije.
Vmes se še po mestu sprehaja,
da bi videl, kaj se tam dogaja.
Vidko nas redno obišče,
vedno nove dogodivščine išče.

Ajda Šuler, 6. b

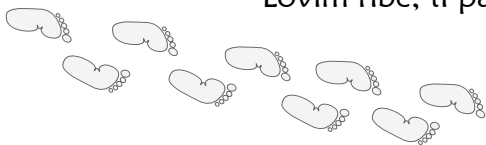
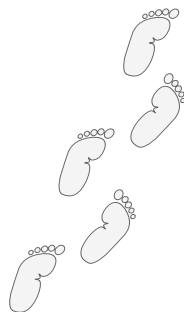
Rene Krepek, 8. b

BOBER

Jaz sem bober, ti pa ne.
Glodam drevesa, ti pa ne.
Sem močen, ti pa ne.
Imam kožuh, ti pa ne.

Sem nevaren, ti pa ne.
Imam sekalce, ti pa ne.
Imam bunker, ti pa ne.
Udarjam z repom, ti pa ne.

Imam gobček, ti pa ne.
Imam rjavi kožuh, ti pa ne.
Sem hiter, ti pa ne.
Sem majhen, ti pa ne.
Sem vretenčar, ti pa ne.
Lovim ribe, ti pa ne.

Maj Vajda, 4. a

HRANA NI ZA V SMETI!

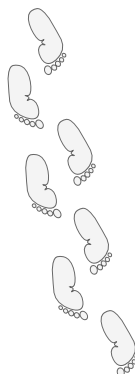
Hrana ni za v smeti,
ker tam mize ni.
Drug dan boš lačen ti!
Kdor pa meče hrano stran,
ne bo s soncem obsijan
in od Božička obiskan.

Veronika Mergeduš, 3. b

SNEŽAK

Ko oko se odpre,
iz postelje skočiš,
se oblečeš,
si zobe umiješ,
skozi okno pogledaš,
zagledaš bele pike na nebu
na tleh pa belo preprogo.

In kljub temu da je neznansko mrzló,
so drevesa brez obleke,
razen gospe smreke,
ki ji v zimi nič ni hudó.

V tem času smo gosta dobili,
se z njim nekaj časa veselili.
Z gora se preselil je kam v dolino,
a samó čez zimo.

Če te zanima, kdo je ta gost,
počakaj na zimo in poglej skozi okno.

Če si pa neučakan kot jaz,
ti pa povem, da je to snežak!
To je gost, ki polepša nam čas,
čas, ko prevladujeta sneg in božični čas.

Rosa Brodnjak Ritoša, 8. a

KOKICE

Pokajo te kokice okusne in slane,
vse naenkrat v posodo nametane.
Ko počijo v očeh mlade Žane,
prava bomba okusov nastane.

Najprej samo koruza na polju je,
potem pa pri filmu veselje je.
S karamelo, maslom ali čokolado
razveselijo našo Žano mlado.

Kokice niso samo doma ta prave,
tudi v kinu povzročijo veliko zabave.
Tam veliko je ljudi
in kokice povsod so nametane,
to pa ni razveselilo naše Žane.

Ko kokice počijo,
hitro v zrak skočijo.
Vidimo lahko,
da delanje kokic ni težko.

Koruza pride s kmetije –
ta prave čarovnije.
Ko kokice poješ,
res si vesel,
kot da super moč bi imel.

Matija Kolarič, 6. a

MUCA IN PIŠKOTEK

Je muca enkrat šla,
do piškota je prišla.
Piškotek je pograbila
in že je s pulta skočila.
In ko spoznala je,
da to napaka je bila,
tako j ga je vrnila.
Na koncu so vsi srečni bili,
ker piškotek na pravem mestu tiči.

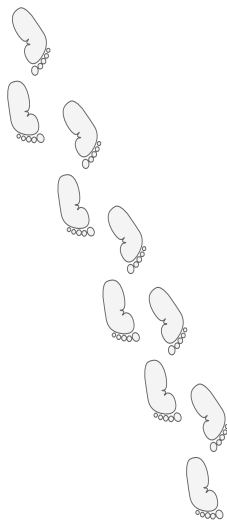

A muca ni odnehala,
malo piškotka je popapcala.
Punčka nastavila piškotke Božičku je,
a muca pohrustala jih je.

En piškotek je ostal,
Božičku je prišel zelo prav,
da jelenčkom ga je dal.
Piškotki živi so bili,
ker v pečici spekli so se vsi.
Zažgal se je en sam piškot,
to gre iz roda v rod.

Ana Gornik in Leonora Ladič, 3. b

POLETJE

Poletje pridi, pridi,
da se lahko kopamo,
se na soncu martinčkamo
in veselo igramo.

Poletje, pridi hitro,
da jesen te ne prehití,
pridi, saj želim se kopati
in v hladno morje zaplavati.

Nestrpno že te čakam,
da kovček bom spakirala
in nekje pod borovci kampirala.

Urška Trafela, 6. b

RADOST PISANJA

Radost pisanja te v možganih poganja.

Utrujen si, a ne nehaš.

Morda sovražiš pisanje,
imaš raje risanje,

a pisanje ti omogoči znanje,
ki nosiš ga v sebi,
ki kliče po tem,
da zagledalo luč bi sveta.

Omogoča ti,
da vključiš fantazijo,
svojo domišljijo!

Je ena najboljših darov,
saj s pisanjem vlivaš na tisto vse,
kar nekje v duši leži,
se skriva in molči.

Naj pisanje bo užitek,
ne zgolj na papir besed ulitek.
Besede izberi,
svoje misli iz duše pravilno prevedi,
za mizo se usedi
in pesem novo naredi.

Ajda Čuš, 8. a

LIAM IN SNEŽINKE

„Zima je že tu“, Liam zakliče.

Drobne snežinke, snežinkice bele.

Liam jih gleda, toči solze, rad bi jih imel.

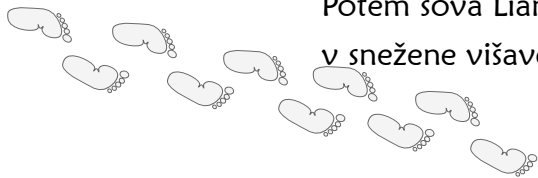
Sovica ga vpraša: „Zakaj pa jokaš?“

„Rad bi imel snežinke!“

„A zato stokaš?“

Potem sova Liama do snežink ponese

v snežene višave odnese.

Urban Cenčič, 3. b

HLAČE

Hlače tanke ali debele,

hlače kratke ali dolge,

moje hlače od blata so umazane

in od mojih bedarij raztrgane.

Hlače nosim vsak dan,

brez njih ne morem nikam,

v šoli se igramo na igrišču,

zaradi umazanih hlač me mama nadere že na dvorišču.

Za na konec pa si umazane hlače slečem

in si nove oblečem.

Pufff, je počil lonec

in pesmice je konec.

Tinkara Hvalec, Lejla Mlakar in Tjaša Hrnčič, 6. b

POLETJE

Poletje zabavno je,
znanja od uspešno zaključenega šolskega leta polno je.

Zabavamo se
in super je.

Šole ni,
zato srečni smo vsi.

Zares vroče je,
saj poletje je.
Plavamo, potapljamo
in igramo se.

To je super čas
za vse otroke, za vse nas.

Kar naenkrat pa avto pelje,
ladja spluje
in poletje se zaključuje.

Leon Zotlar, 4. a

ZIMA JE!

Zunaj je mrzlo,
mi smo zledeneli
ostali pa so zboleli.

Šli smo v mesto
in spili nekaj vroče čokolade,
medtem pa nam babica spekla je
slastne rolade.

Snega na žalost ni,
a zato sva jaz in ti.
Počitnice so za zabavo,
ne za telefone.

Počitnice so za nami,
pridružimo se šolski drami.

Sara Bezjak, 5. b

ČOKOLINO »KING«

Prišel sem v trgovino
in zagledal na polici Čokolino.
Ob njem je bil še Lino v akciji,
to bil je povod moji reakciji.
Da kupil sem Čokolino,
dodal sem Lado Lino in Keksolino,
vse bo k mojemu zajtrku dopnilo.
Sem pač sladkosned,
ki Čokolino jem kot za med.

Adrian Pilingar, 6. b

PRIJATELJICI

Prijateljici najboljši sta,
nikoli se ne razdružita,
skupaj bosta za vedno,
kar res je zgledno.

Gresta v knjižnico,
kjer knjige debele
in take radi prebirata
in se na vso moč veselita.

Včasih se skrivata,
se zakrivata,
še bolj se zabavata
in skupaj raziskujeta.

Hana Trop, 5. b

MOJA DOMOVINA

Moja domovina Slovenija je,
majhna, a izredno lepa dežela je.
Glavno mesto je Ljubljana,
prav lepa prestolnica je
in meni všeč je.

Jaz živim v mestu Ptuj,
najstarejšem mestu domovine moje.
Skozenj teče reka Drava,
najdaljša slovenska reka pa je Sava.

Bled prav lepo jezero ima,
na sredini je mali otoček doma.
Na otočku cerkvica stoji,
tja pripelješ se s čolničkom lahko tudi ti.

Lepo mesto tudi Celje je,
na hribu stari grad prelep je.
V Celju tudi Tehnološki park stoji
in kavarna z okusnimi sladicami.

Koper je obmorsko mesto,
tam Luka Koper zavzame mesto.
Tja na kolesarski maraton lahko greš ti,
Slovenijo obišči z mano tudi ti.

Jaša Muratović, 6. a

ZIMA

Pozimi je hladno in le doma je toplo.
Ko v vročo pečico
mama spravlja potico,
se mi s prijatelji zunaj kepamo.

Ko domov se vrnemo,
po hiši diši prelepo.
Okusni vroči potici se je težko upreti,
a kaj, ko mama reče:
»Hitro še je treba nalogo narediti!«

Zjutraj ko vstanem,
hitro zajtrk pojem.
Ker se sneg že tali,
mi sestra reče:
»Hitro snežaka naredi!«

Brž se odpravim
in snežaka naredim.
Ko snežak že stoji – poglej, spet sneži!!!
Ko si prepričan, da snežak stoji,
odpraviš v hišo segret se ti.

Mama piškote speče in reče:
»Jutri gremo na drsališče.«
Ko se s piškoti okrepčam,
se grem stuširat in hitro spat.
Nočem zamuditi v jutrišnji dan.

Aleksandra Rakić, 6. a

PRIJATELJ

Prijatelj je najpomembnejša oseba
poleg sestre, brata, mame in očeta.

Prijatelj ti dela družbo,
ti pomaga in ti stoji ob strani.

Pravi prijatelj zares je tisti,

ki te v življenju tudi,

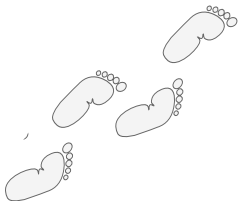
ko bo tebi najhujše,

ne bo zapustil,

te bo poslušal,

ti svetoval

in tudi s tabo jokal.

Rosa Brodnjak Ritoša, 8. a

PALČEK

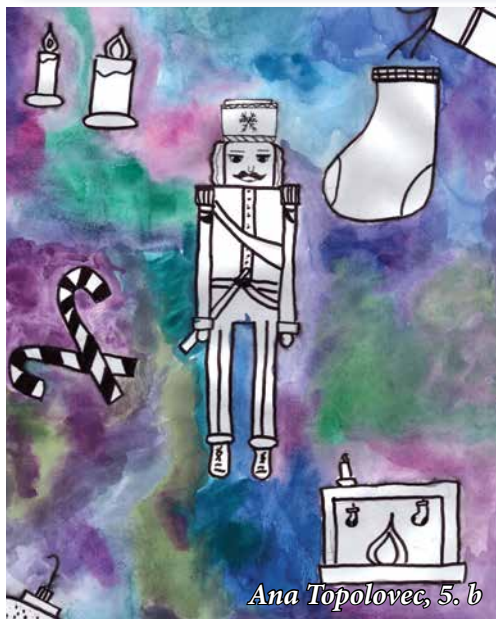
Palček, ti si lep,
pridi z menoj na sneg.

Tam se bova kepala
in snežaka delala.

Klobuk mu bova dala,
kamenčke bova nabrala
in se z njim igrala.

Vso noč ga bova gledala
in vsak dan nekaj novega delala.

Anže Dobrajc, 1. b

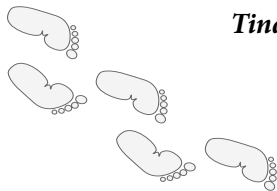
MOJA SLOVENIJA

Slovenija je naša domovina,
v njej naravne lepote žarijo,
doline se skrivajo,
Sava, Soča, Drava pravi modri
biseri so
in rodovitna polja namakajo.

Triglav je naš najvišji vrh,
na njem Aljažev stolp stoji,
že milijone let tam sivi
in nad našo deželo bdi.

Slovenija, moja domovina,
tvoja lepota v očeh mi žari.
Polna si lepot,
kot so polja, vinogradi in travniki.

Najstarejše mesto je Ptuj,
kjer živijo kurenti.
Naša največja tradicija je pust,
polnih in lačnih ust.

Tina Majnik, 8. a

ŽELIM SI LE PRIJATELJA

Zdaj že zima je prišla,
božična glasba se igra,
smrečico okrašujemo,
darila nakupujemo.

Jaz pa za božič le prijatelja si
želim,
in upam, da ga dobim.
Ne rabim daril,
vseh v zlato odetih voščil.

Želim si le prijatelja
in prijateljev smeh.
Ne rabim daril,
vseh bleščečih dreves.

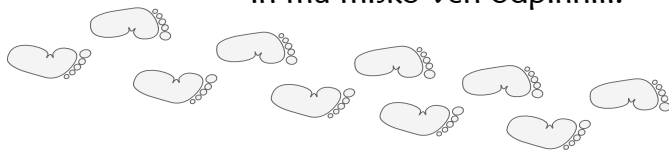
Želim si le prijatelja
in prijateljev smeh.

Katarina Ladič, 5. b

MOJ PUHEK

Moj puhek je mali mucek.
Rad bi ulovil miško,
ampak je pravi pliško.
Samo skače kakor mucek,
pa mu rečem, da ni bucek.
Rad bi se v muco spremenil,
da miške bi lahko lovil.
Čez nekaj časa miško bolno pojedel je,
zdaj pa zelo zbolel je.
Greva k zdravniku,
kjer ozdravijo ga v hipu.
Zdravnik pove,
da miška se mu je zataknila,
nekaj v mucku premaknila.

Je pristal v bolnici,
tam so ga operirali
in mu miško ven odpihnili.

Manca Šajtegel, 4. a

MOJA DRUŽINA

Moja mami je najraje v pidžami,
Jasmin je ati in se rad druží z nami,
imam sestro Alino,
ki rada igra violino.
Meni je ime Tim
in sem včasih pravi pobalin.

Tim Alić, 2. b

SNEŽNE DOGODIVŠČINE

Jaka rad po snegu skaka.

Ko se ta stopi,

nastane le ena velika mlaka.

Če pa je sneg trden in ni mlaka,

Jaka z veseljem naredi snežaka.

Jaku so najlepše njegove smuči,

saj ob straneh so kulske modre luči.

Všeč so mu tudi Mihove sanke,

ki imajo na sebi prekrasne zanke.

Jaka obožuje delati snežaka.

Na njega postavi velik lonec.

Če pa lonec pade in snežaka zruši,

v hipu je zabave konec.

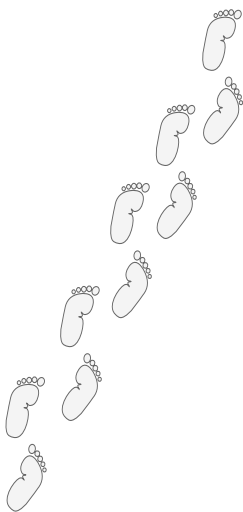
Miha rad izdeluje kepe,

vsak ga pohvali,

kako so lepe.

Če pa naredi po pomoti kakšno zmrznjeno,

okrog njega vsi takoj otrpnejo.

PRIJATELJSTVO ALI MAMA

Prijateljstvo je ena stvar,
ki jo vsak potrebuje.
Komu lahko zaupaš?
Mami, atiju ... včasih težko,
prijateljici pa lahko.

S prijateljico lahko hodiš, kamor želiš,
če ti mama dovoli,
sicer pa se moraš učiti,
delati naloge in knjige brati.

Nikoli ne več,
ali bo ta prijateljica ostala za vedno,
to se mi odkrito povedano zdi bedno.
Ampak tu je še vedno tvoja mama,
zato nikoli ne bom sama,
vedno jo bom rada imela,
četudi ne bom pogosto česa smela.

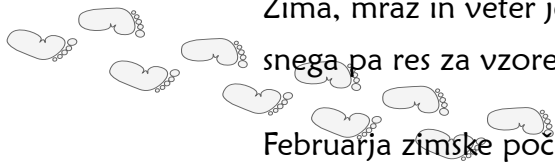
Tinkara Hvalec, 6. b

ZABAVNO LETO

Prvega januarja leto se je začelo,
novo sveže in veselo.

Zima, mraz in veter je,
snega pa res za vzorec je.

Februarja zimske počitnice so,

smučat in sankat vsi gremo.
V šoli v naravi zabava bo,
upam, da vsak naučil se smučat bo.

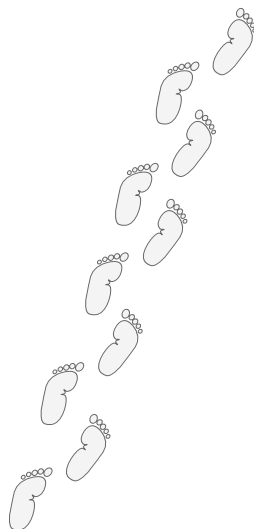
Marec, april in maj
pomlad je že nazaj.
Vijolice, mačice in zvončki,
ki že dišijo kot bombončki.

Junij, julij in avgust,
vsi imamo spet dopust.
Na morje plavat gremo
in se sladoleda najemo.

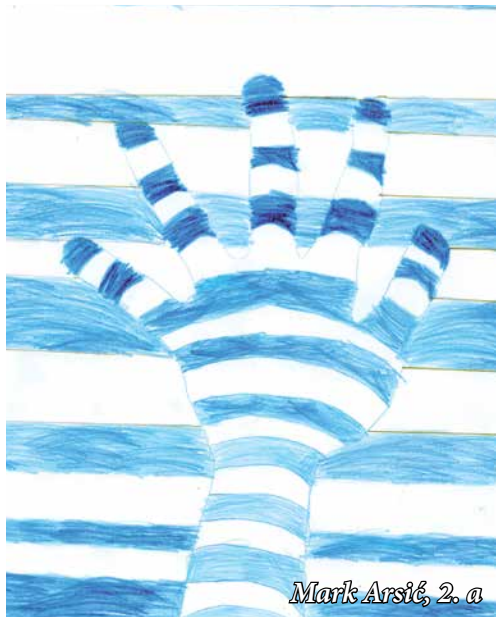
September spet šola je,
na novo utrjevati moramo vse.
Nikomur v šolo se ne da,
saj bili smo predolgo doma.

Oktobra Halloween je,
november pa z dnevom mrtvih se začne.
Skoraj že konce leta je,
na zadnje se še čarobni december prižge.
Decembra Božiček nas obdari,
se nasmeje in že ga več ni.
Za novo leto žur imamo
in se s prijatelji fajn imamo.

Tako se naše leto konča
in veliko lepih spominov nam da.

Zarja Šuler, 6. b

Mark Arsić, 2. a

Lucija Vajda, 1. b

Sara Bezjak, 5. b

Tine Holc, 7. a

ZABAVA LETNIH ČASOV

Letni časi tečejo sem ter tja
kot ura, ki tiktaka brez meja.
V vsakem od njih je nekaj posebnega,
zato jih moramo ceniti, kolikor se da,
saj se to lahko konča.

Ko pozimi padajo snežinke z neba,
ko spomladi se narava prebuja,
ko te poleti sonce rano zbudi iz sna,
ko jeseni listje odpada z drevja –
vse to je nekaj prekrasnega.

Prazniki so zabavni do neba,
a tudi nekaj posebnega.
V njih se vedno kaj okuša
ali pa običaje preizkuša.

Pozimi se božiča veselimo,
spomladi se kurentov bojimo,
poleti se na soncu podimo,
v jeseni grozdi zorijo.

Vse to je lepo.
Le kaj bi,
če letnih časov ne bi bilo.

SLOVENIJA

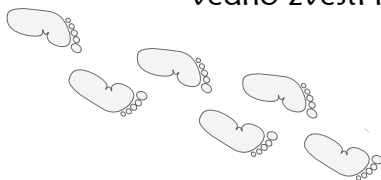
Slovenija, zemlja mila,
v tvoji duši moč je skrita,
zelenih polj in modrih rek,
kot biser si med svetom vseh.

Od Triglava do Jadrana,
šepeta pesem brez prestanka,
veter nosi glas ljudi,
ki v srcu nosijo ljubezni dni.

Soča je kot steklo,
blešči se in teče,
Triglav pa stoji,
kot da čas ga ne vleče.

Slovenija, naš dom si ti,
med gorami in dolinami,
majhna si, a velik biser,
ponosni nate, domovina,
vedno zvesti klicu tvojih misli.

Tina Majnik, 8. a

Izak Dovšak, 6. a

NE VEM PISATI PESMI

Pisati pesmi je pravi hudič,
ko v glavo ti ne gre prav nič.

Pred mizo sediš čase in čase,
ko puliš si drobne lase.

Mačka teži, se v krogih vrti,
pes pa se v kotu reži.

Ura je tri, še vedno na listu nobenega verza ni.
Jaz pa še vedno sedim.

Jutri morda pesem bo napisana,
pod njo pa muca in pes narisana.

Maša Kolbl, 4. a

AVENGERS

Jaz sem Thor, ti pa ne.
Jaz imam strele, ti pa ne.
Jaz imam mišice, ti pa ne.
Vsak se me boji pogledat,
tebe pa noben.

Jaz sem stotnik America, ti pa ne.
Jaz imam čit, ti pa ne.
Imam masko, ti pa ne.
Jaz imam super moči, ti pa ne.
Vsak se me boji udarit,
tebe pa noben.

Jaz sem Hulk, ti pa ne.
Jaz sem močen, ti pa ne.
Jaz visoko skočim, ti pa ne.
Jaz sem zelen, ti pa ne,
Jaz razbijam, ti pa ne.
Vsak se me boji razjeziti,
tebe pa noben.

Jaz sem Iron Man, ti pa ne.
Imam obleko, ti pa ne.
Imam laserje, ti pa ne.
Jaz letim, ti pa ne.
Vsak se me boji,
tebe pa noben.

Natan Forstnerič, 4. a

DUBAJ

V Dubaju zelo vroče je,
medtem na Ptuju mrzlo je.
Piha kot še nikoli prej,
v Dubaju pa v kratkih hlačah, juhej.
Najslabše vreme v Dubaju je,
ko par oblačkov na nebu je.
Na Ptuju najslabše vreme je,
ko temno in vetrovno je.
Na Ptuju imamo krofe s čokoladno kapo,
v Dubaju pa dubajsko čokolado.
Na Ptuju imamo gozdove,
v Dubaju pa puščave so.
Dubaj bolj napredno mesto je,
Ptuj več zgodovine ima.
Dubaj veliko znamenitosti ima,
kot so The Frame and Future.
Na Ptuju pa imamo grad,
ki vsak ima ga rad.

Maks Svenšek, 5. b

ZVEZDICE

Zvezdice, oj zvezdice,
oj zvezdice z vasi,
tako ste užarjene,
da cela vas žari.

Zvezdice, oj zvezdice,
oj zvezdice z neba,
tako ste čudovite,
vsak vas že pozna.

Zvezdice, oj zvezdice,
oj zvezdice ve,
sonce že zahaja.
Da vidimo vas vsi,
prikažite se ve.

Lea Risek Cingesar, 2. a

LONEC

SLOVENIJE

V lonc Slovenije vmešamo dolga, ravna polja,
dolge vinske trte ob panonskih hribih,
tam Triglav, hitre dereče reke v alpskih krajih,
pa glavno mesto na sredini.

Slovenija je majhna, a bogata,
zgodovina, kultura, kulinarika raznolika.
Še posebej jo bogatijo dobri ljudje,
ki vse ovire premagujemo smeje.
V nas je Slovenija velika
in to iz vsakega vidika.

Slovenija uspešne športnike ima,
z njimi bahati se vsak od nas zna.
Tam Prevčeva skače v daljave,
Pogačar po italijanskih in francoskih cestah
prevozi neverjetne razdalje,
Garmbretova pa se po plezalnih stenah
vzpenja v nam nedosegljive višave.

Najstarejše mesto v Sloveniji je Ptuj,
»A si že bi kdaj tam, čuj?«
Polno zgodovinskih znamenitosti je tam,
ob kurentu nikoli nisi sam.

Že davnega leta 69 bil prvič je omenjen,
ko Markus Antonius Primus z drugimi voditelji
tam bil je za sestanek zmenjen.
Na Ptuju se res odlično počutiš,
ko v slastnem krofu marelično marmelado začutiš.

Zato pa v Slovenijo pridi, začuti jo in si vse lepo oglej,
ob tem pa se, kar se da, lepo imej!

Nia Zilić, 8. b

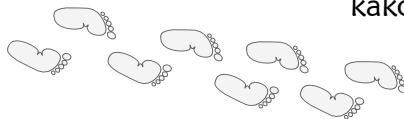
SMUČANJE

Smučanje najboljše je,
ker po belih strminah vozimo in zabavamo se.

Super je, pridruži se mi še ti,
komaj čakam, da spoznaš me ti.

Vozila se bova
in skupaj zabavala.

Zvečer bova zatisnila oko
z mislijo na jutrišnji dan,
kako spet bo lepo.

Matija Šebela, 4. a

DRUŽBA

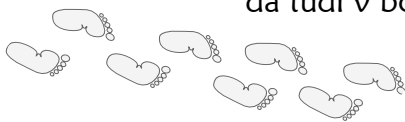
Če smo do ljudi prijazni,
se njihov slab namen izprazni.
Ljudje med seboj skupaj držimo,
saj se le tako veliko naučimo.

Če pa s kom se ne ujameš,
hitro skupne valove objameš,
nato pa boš ugotovil,
da ta človek v bistvu super je bil.

Žalost pa je še večja hruška,
a če te kdo pomiri, ni več tako velika buška.
Ljudje se res moramo razumeti,
a se tudi kdaj spreti.

Lili Klara Gregorec, 5. a

LEVČKOVA Levček je žalosten vsak dan,
KAZEN z mamino kaznijo je že cel december obdan.
Že nekaj časa nima telefona,
na voljo sta mu le dva stara gramofona.
Zdaj kazni skoraj konec je,
levček vsak dan bolj srečen je.
A Levčku spet spodletelo je,
čas brez telefona podaljšal se je.
Želja po igranju igric je odšla,
čez čas za Levčka sprememba je prišla.
Čeprav spet žalosten je bil,
ker telefona ni dobil,
se je po snegu podil,
se s prijatelji v prostem času lovil
in tako ugotovil,
da tudi v bodoče kdaj telefon bo ob strani pustil.

Kan Zilić in Kevin Skaza, 6. b

HRANA V Je rekel en gospod:
VREČKI »Jaz imam pa vrečico,
v njej pa hranico.
Hranico bom vrgel stran,
da polepšal si bom dan.
La la la la la . . .«
NAUK: Ne bodi kot ta gospod,
ker HRANA NI ZA V SMETI!

Ana Gornik in Leonora Ladič, 3. b

ČEBELICA, MOJA PRIJATELJICA

Čebela vesela
v čebelnjaku je živela.
Za opravevanje je skrbela,
da je hruška zrasla debela.

Obiskal jo je trot,
debel kot sod.
Pojedel ji je ves med,
ker je bil sladkosned.

Pridružila se jim je še matica.
Da bo vsega,
bo poskrbela njena zalega.

Vsega tega pa ne bi bilo brez nas,
o katerih se sliši dober glas.
To smo mi,
čebelarji Olgice vsi.

Učenci dejavnosti Čebelica, moja prijateljica

ČEBELA

Čebela je iz panja odšla
in prišla do rožic,
da bi jim pomagala.

Sončnica semena ima,
druga roža pa lep cvet ima.

Čebelarji, mi cenimo jo,
dobimo med in hvaležni smo.

Zelo je pridna matica,
da skrbi za jajčeca.
Troti pa so veseli,
ker ves med so pojedli.

Miha Mahorič, 4. a

PESEM O ČEBELI

Čebela ven odleti,
v nebo poleti,
k rožam prileti
in jih opraš.

Zvečer domov prileti,
na postelji leži.
Gre na večerjo
in sladko zaspi.

Zjutraj se zbudi,
ven iz čebelnjaka poleti.
Popoldan nazaj prileti
in hitro na kosilo odhiti.

Nikita Polyakov, 4. a

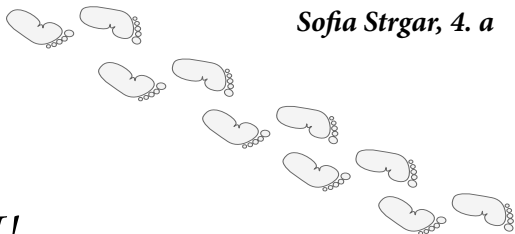
DVA BRATA

Imam dva brata,
ki rada godrnjata.
Z mano se ne igrata,
ker sta copata.

Igrače izgubita,
ker na dirko hitita,
da zmago osvojita.

Najljubša jima je potica,
ker rada drobita,
res sta nabrita.

Sofia Strgar, 4. a

HRANA NI ZA V SMETI!

Jagoda, malina in še banana niso za v smeti.
Eni pojejo samo polovico,
potem pa vržejo stran.
To je vsakič, pač, vsak dan!
A jaz hočem, saj vsak dan jočem,
da bi vsaj nekdo poslušal me:
»Hrana za v usta je!«

Valentina Ferk Žerak, 3. b

ZIMA

Zunaj je že mrzla zima,
drevo več nič listja nima,
ledena reka zdaj zmrzuje,
sneg po nebu že potuje.
Vsi se radi smučamo,
po snegu se spuščamo,
po hribu mamohitimo,
pohvale že od vseh imamo.

Lina Rabčevska, 2. b

JAHAČI IN VOLK

Jahači drvijo, na konjih sedijo.
Konji v galop, jahači v rog.

Volk jih lovi in malo smrdi.
Jahači zbežijo, da se ga znebijo.
Iz trave in lesa krtače naredijo,
jih v vodo pomočijo, da zadišijo.

Nek topel večer volk s hruško pridrvi,
jahačem in konjem jo ponudi.
Vsi jo pojejo in spat grejo.

Filip Tement, 4. b

ŠOLA

Moja šola, tvoja šola.
Kaj je to?
Vsi se učimo, vsi norimo,
v šolo in iz nje hitimo.

Nekateri pojejo, drugi berejo,
eni debatirajo, spet drugi računajo.
Vsi smo odlični, čeprav različni.

Mama pravi: »Uči se!«
Učim se, učim se.
Očka reče: »Ponovi vse!«
Ponavljam, ponavljam,
znanje v glavo pospravljam.

A na koncu odlični bomo vsi,
naj nikogar ne skrbi.
Vsi na koncu bomo polni uspeha
pri premagovanju vsega šolskega stresa.

Tjaša Hrnčič, 6. b

MAVRICA Mavrica je najbolj pisana
in vsak dan na tvojem obrazu narisana.
Ko dež in sonce imata skupen obisk,
se na nebu prikaže mavrični blisk.

RDEČA predstavlja večno ljubezen,
ORANŽNA pa ozdravljivo bolezen,
RUMENA predstavlja toplo sonce,
ZELENA pa napolni s srečo lonce,
MODRA predstavlja globoko morje,
VIJOLIČNA pa pravljično obzorje.

Vse barve imajo svoj kraj,
kjer je za njih raj.

Lili Klara Gregorec, 5. a

KAJ SE VSE DOGAJA V ŠOLI?

Kaj vse se dogaja po šoli?
Po hodnikih, gori in doli.
Šola je najboljši kraj,
za nas učence pravi raj.
V njem se kar veliko naučiš
in veliko znanja dobiš.

V šoli se rada zabavam,
nesramnosti ne odobravam.
Vsi učenci se radi učijo,
ker novo snov osvojijo.

Kako je fajn ta Olgica,
ker veliko pridnih učencev ima.
Učiteljice prijazne so,
da nam kazni ne dajejo.
Kuharice kuhajo zelo dobro hrano,
vesele so, ko začnejo rano.

Jan je zelo vesel,
da punco Jano v svoje življenje je
sprejel.
Skupaj se zabavata
in drug drugemu pomagata.

Sofia Bočkaj, 4. a

VSE O NOGOMETU

Midva sva nogometaša,
na treningih prava razgrajača.
Danes pesmico bova zarimala,
o nogometu vse povedala.

Ob igrišču imamo navijače,
na tribunah pa razgrajače.
Na tekmah se potrudimo,
da zmago si zaslužimo.

Na treningih sodelujemo,
z veseljem treniramo.
Nikoli ne izgubimo,
zato se veselimo.

Midva vedno bova prijatelja
in skupaj se zabavamo.
Zdaj sva vse zarimala,
ker časa več nimava.

HRANA NI ZA V SMETI!

Hrana ni za v smeti,
ker v njih zelo smrdi.

Hrana mora v usta letet,
drugače dobiš dodaten polpet!

In pazi, če nisi preveč lačen,
si rajši mali kos kruha z Nutello namaži.

Nekje so pa ljudje lačni
in zato že zdaj začni varčevati
s hrano skupaj z mano.

In pazi,
če nisi preveč lačen,
si manj jajc sprazi.
Pa če tudi česar ne ješ,
se potrudiš in poješ.

Katarina Ladič, 5. b, Leonora Ladič, 3. b

Niko Urih in Lukas Krepek, 5. a

MIDVA IN POLETJE PRIJATELJ

Hi-hi-hi-ha-ha-ha,
poletje čaka naju dva.
Nikdar se ne kregajva,
ampak se objemajva.

Skupaj sva v morje šla
in se potapljala.
Lepo nama je bilo,
ko veliko rib naju je oblegalo.

Ko sva domov prišla,
spomine sva obujala.

Tinkara Bezjak, 4. a

BOŽIČ

To je čas, tisti čas,
ko prihaja Božiček v vas,
pripelje se na saneh
in vidi iskrice v očeh.

Otroci so veseli,
srečni do neba,
veseli se zbudijo,
da skupaj božič proslavijo.

Maks Oliver Rifelj, 2. b

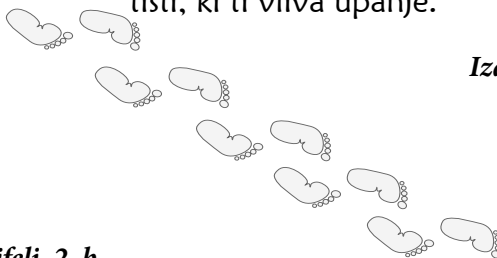
Prijatelj je tisti, ki tu zate je,
tvojih skrivnosti nikomur ne pove.
Prijatelj je tisti, ki mu je za tebe mar,
tisti, ki ima takšen dar.

Takrat, ko težko ti je,
on je tu, da potolaži te.
Prijatelj je tisti, ki ne odide vstran,
ko obrneš se nanj.

Prijatelj je tisti, ki ne zavida ti,
ampak se raje s tabo veseli.
Prijatelj ni tisti, ki gleda, kaj mu daš,
raje gleda, kaj v srcu imaš.

Prijatelj je tisti, ki zate poskrbi,
ko imaš težke dni.
Prijatelj je tisti, ki spodbuja te,
tisti, ki ti vliva upanje.

Iza Lazić, 7. b

LJUBEZEN V GOZDU

Gobe so v gozdu rasti začele,
ptice vsako jutro so v en glas pesem zapele.
Listi so barvo spremenili,
otroci so se zime veselili.

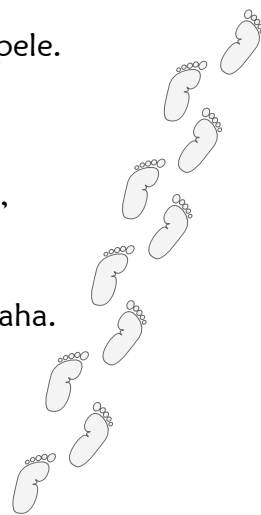
Medved tam v brlogu si že postelje,
medtem ko veverička želod melje.
Detel preizkuša trdoto lesa,
lisica se s svojim repom mimoidočim baha.

Potem pa v gozd vstopi dekle,
ki nesrečno zaljubljeno je.
Čustva jo preplavijo,
»prečudovita je«, živali šepetajo.

Spomni se trenutka, ko sta se pred časom tukaj srečala,
se po tihem gozdu ob petju ptic sprehajala,
si večno ljubezen obljubila
in se nežno na lička poljubila.

A ta ljubezen prepovedana je bila,
zato še bolj goreča in mamljiva je bila.
Vedela sta, da je narobe,
da vsi načrti bodo šli »po gobe«.

Ljubezen ju je prehitro izpustila,
mlada srca so se razbila.
Morda pa ponovno enkrat v tem čarobnem gozdu srečata se,
saj gozd je očaral vse,
ki po njem med skritimi opazovalci sprehajal se je.

TO SMO ME V naši sobi nas je pet,
to je prav lepi svet.
Eva B., Eva P., Lili, Tiara in pa Tina,
to je prava kul skupina.
V sobi najbolj smešna je Tina,
ve vse in kar poveš, ji je prima.
Eva in Tiara sta ful plesni,
a včasih sta zelo resni.
Lili bere rada,
včasih spor odpre nerada.
Eva P. rada si maže obraz,
kdaj pa kdaj nam da kak ukaz.
To smo me,
povedale o sebi smo vam vse.

Eva Purg, Tiara Resman, Lili Klara Gregorec,

Eva Balta in Tina Vtič, 5. a

DVA PRIJATELJA

Srečala sta se dva prijatelja
in sta si žogo podajala.

Potovala sta po celem svetu,
lovila sta se celo po neznanem
planetu.

Igrala sta se 1, 2, 3
in mižala,
dokler en ne zbeži.

Kopat sta se šla
in ob tem zelo uživala.
Najboljše je to,
ker počitnice so.

Arjan Brojaj, 4. a

POČITNICE

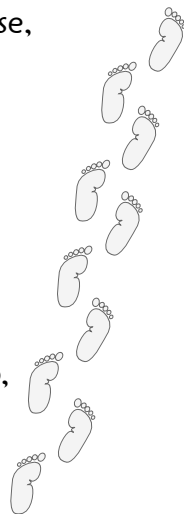
Počitnice so najboljše za vse,
ker šole ni,
zabavamo se vsi.

Vroče je,
ker poletje je,
to super je,
ker kopamo se.

Potujemo in raziskujemo,
nove kraje osvajamo.

Sončimo se,
ker to dobro je,

ampak s sončno kremo namazati potrebno se je,
da zaščitimo se.

NAŠA MIŠKA

Naša miška prišla je,
zlato zrno vzela je!
Hi hi hi, ha ha ha.

Zdaj sita je bila,
hitro ajat je odšla.

Miška rešena je 1, 2, 3,
rešeni smo vsi.

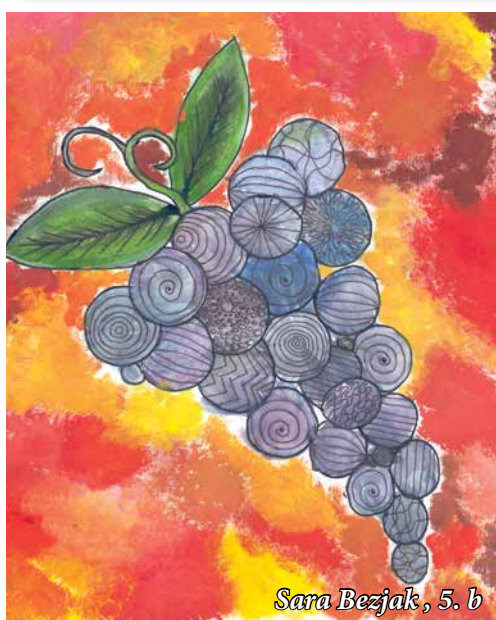
Miška zdaj vesela je,
mama bala se je,
ker očka zrno ukradel je,
kjer veliko pasti nastavljenih je.

Ribe lovimo,
se v globine potopimo
in tako se osvežimo.

Če štima vse,
gremo po čolne za vse,
poleg tega zabavamo se.

Uroš Veron Lah, 4. a

Ines Ignac, 4. a

GROFICA V ZIMI

Grofica je sedela,
ob ognju se je grela.
Malo poležala,
skoraj pa zaspala.

Ko pa je zbudila se,
požirek čaja naredila je.
Pobrala še je knjigo
in v njej našla suho figo.

Medenjake je spekla
in skoraj se popekla.
Pod smrekico pogledala,
darilo je zagledala.

Zime je že skoraj konec,
čakamo samo še zvonec.
Božična večerja je bila
in vsem je dobo teknila.

Jaka Grdiša in Eli Kmetec, 5. a

SMEAGOL

Smeagol v jami živi
in ribe lovi.
Ko pride v potoček,
tam čaka ga cmoček.
Potlej se potopi
in v Bilba zastrmi.
Smeagol se dere,
Bilbo se pobere.
Ko Bilbo iz jame pride,
ga zunaj že čaka družčina,
ki novim dogodivščinam naproti
odide.
Ko v gozd pridejo,
bobre vidijo,
potem en glas zaslišijo
in se zavedajo,
da Smeagol jih je našel,
oni zbežijo
in na orjaške pajke naletijo.
Ko vilinci pridejo,
pajki odidejo,
družčina se osvobodi
in naprej v sončni zahod odhiti.

Jakob Osterc 4. b

JESEN V GOZDU

Jeseni raznobarvno listje pada z dreves,
tudi kakšen želod in kostanj sta vmes.
Ko mi med sprehodom listje pod nogami šelesti,
se mi tu in tam kakšen temno rjavi goban zasmeji.

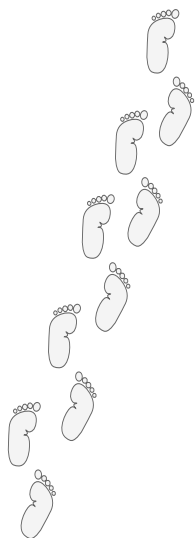
Svež in vlažen zrak nas v gozdu prebudi,
veliko živali v njem živi.
Tam nekje potoček šumi,
marsikatera žival v njem si žejo pogasi.

Medved išče ta pravo votlino,
da čez zimo v njem sladko bo »ajo ajo«.
Veverica pridno plodove nabira,
sova pa zaradi večnega hrupa glasno protestira.

Lisica elegantno skozi gozd se sprehaja,
večno ji lahkota nagaja.
O miški, ježku in zajčku dolgouščku sanja,
na žalost je vedno v bližini konkurentka kanja.

Lovec, strah in trepet srnjadi in prašičev je
in tako za red in disciplino v gozdu poskrbljeno je.

Jeseni gozd barvo spremeni,
s tem pa cela pokrajina rdeče, oranžno in rumeno ožari.

MORJE

Maja odide na dopust
in se kopanja veseli.
Brez pouka, si misli
in samo počitek bo,
oh, kako bo lepo.
Na morju s prijatelji se bo igrala
in dolgo v noč klepetala.

Ko končno so prispeli,
so s prijatelji si pripovedovali,
kaj vse ta čas so doživeli.

Maja kar ponori od veselja,
komaj čaka, da vidi galebe
in komaj čaka sprehode.

Maja ne more skriti navdušenja.
Ob večerih so zakurili ogenj
in se veselili,
da na morje so prispeli
in se s prijatelji dobro imeli.

Julija Vajda, 4. b

PRAZNIKI

December je moj najljubši čas,
ker v vas prihaja dedek Mraz.
Pripelje se na saneh,
v teh ledenih zimskih dneh.
Vsi otroci so veseli,
radi bi z njim poleteli
in do naslednjega božiča
z njim čas preživali.

Jani Mihalič, 2. b

HULK

Jaz sem Hulk, ti pa ne.
Jaz pa boksam, ti pa ne.
Vsak se me zelo ustraši,
tebe pa noben.

Jaz sem Hulk, ti pa ne.
Jaz sem močen, ti pa ne.
Jaz se zelo razjezim,
ti pa skoraj nič.

Jaz sem Hulk, ti pa ne.
Jaz sem velik, ti pa ne.
Skoraj vsak me dobro pozna,
tebe pa nobeden.

Benjamin Emeršič, 4. a

VESELJE

Zapadel bo sneg
in pobelil cel svet.
Otroci bodo tekali
in snežne kepe metali,
na sankah se vozili
in v snegu se igrali.
Božiček se s sanmi bo po nebu vozil
darila in smeh z jeleni raznosil.

Izak Trop, 2. b

BOŽIČNI DAN

Kmalu bo prišel božični čas,
to je res najlepši dan!
Smreka že v sobi stoji,
Božiček nas obdari.

Ko pogledaš skozi okna,
vidiš sani tam,
kjer Božiček sedi
in z rdečo kapico na glavi
se veselo smeji zabavi.

Mi že veselo trgamo papir,
trakovi na darilih nas ovirajo,
vsi neučakani smo,
darila le odprli smo.

Zelo veseli smo,
vsem želje se uresničujejo.
Božiček nas v oblakih zapusti,
veseli smo vsi,
ker darila smo dobili.

Nana Muminović in Eva Purg, 5. a

LETO

December zdaj odvija se,
letos konec šole je za vse.
Čez leto se je zgodilo polno stvari,
uživali smo čisto vse dni.

Januarja novo leto smo začeli,
februarja smo si pustni duh nadeli,
marca z zvončki smo rajali,
aprila velikonočnim zajčkom hrano smo dajali.

Maja vozili smo se s kolesom,
junija šolo smo iz sebe stresli.
julija na morju smo uživali,
avgusta šolske potrebščine smo dobivali.

Septembra v šolo smo znova stopili,
oktobra se s pisanim listjem okrasili,
novembra prvi sneg je zapadel,
decembra božični čas nas je napadel.

Tako se je leto celotno odvijalo
in nam novo dogodivščino odkrilo.

Lili Klara Gregorec, 5. a

VESELI DECEMBER

December prišel je med nas,
najlepši to je čas.

Sneg je zunaj že zapadel
in rastline vse napadel.
Drsamo se in veselimo,
skupaj kepe velike naredimo.
Snežaki z nami se smejijo,
dobri možje nas obdarijo.

Ko pa noč nad mesto pade,
vsem veselje čisto propade.
A ko zjutraj se zbudimo,
vsi se novega dne razveselimo.

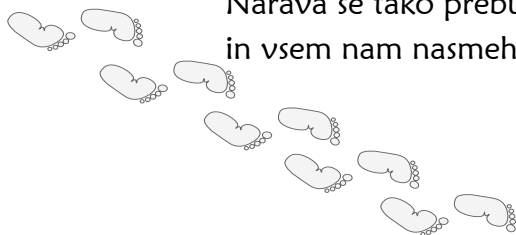
Lili Klara Gregorec in Tiara Resman, 5. a

ČAR GOZDA

Vsak posameznik vidi gozd z drugačnim očesom,
nekaterim pomaga se znebiti vseh pretresov.
Drugim pomeni oddih v naravi,
sprehod skozi gozd lahko res človeka pozdravi.

Plodovi, gozdni sadeži, drevesa,
kot za ljudi so to tudi za živali nebesa.
Čista voda v potokih priteče čez brzice, doline in griče,
ta dragocenost se vseh živali v gozdu tiče.

Spomladi zvončki in trobentice trobijo,
gozdna tla v belo in rumeno barvo obarvajo.
Narava se tako prebudi
in vsem nam nasmeh na ustih naredi.

Živa Grdiša, 8. a

OGNJEMET

Lučka gori,
mesto svetli,
nekaj se meče,
nekdo po cesti skače.

Kaj če vse bomo požgali?
Upam, da nič zažgali!
Le ognjemet bomo spustili v zrak,
da nastal bo velik sivi oblak.

Ognjemeti letijo,
starši pa brezčasno sedijo,
oni bodo samo strmeli,
nikoli pa se za ognjemet zavzeli.

Kaj se je zgodilo,
aja, vse se je zaiskrilo,
novo leto je ta čas,
uživajte v lučkah ta praznični čas.

David Dimovski Ivanuš in Neo Krajnc, 5. a

ČAROBNI ZLATI KRAJ

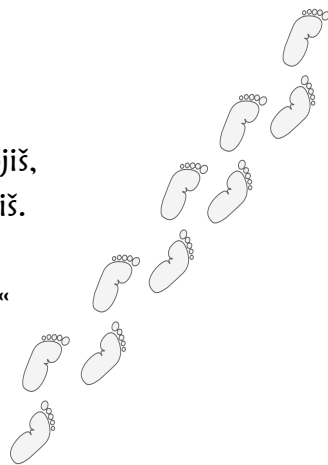
Ko vstopiš v ta kraj,
je kot jesenki raj.
Ob sončnem vzhodu v meglici stojiš,
v naravne lepote krajine se potopiš.
Pogled ti zastane, ko vidiš vse to
in rečeš po tiho: »O, kako je lepo!«

Leska in breza z listi rumenita,
bukev in kostanj pa že rjavita.
Ob hrastu košatem srna stoji,
ob njej pa že čisto odrasel srnjak nad njo kot čuvaj bdi.

Ta magičen kraj se zlato obarva,
ko sonce posveti, ko listje odpade.
To pravi je čas za vse nabiralce kostanja in gob,
ki že urno s košarami brskajo okrog in okrog.

Lepota in mir se ne skrivata le v naravi,
to tudi je dom za številne živali.
Zajci, ježi, lisice in miši,
to vse se nahaja v eni hiši.

Ta hiša je magičen kraj,
ki skriva skrivnostno, a lepo življenje,
v neskončno domišljijo je most,
ja, vse to je naš gozd.

Mariia Petrova, 7. b

Karla Dovšak, 7. a

GOZDOVI

Gozdovi, veliki in svečani
z zelenjem obdani.

V njih življenje je bogato,

Preden kdo vanj poseže z motorno žago ali lopato.

Dandanes je v gozdovih veliko odpada,
le kaj je razmišljala storilca glava,
da v zelen, neokrnjen gozd odvrigel je plastiko,
keramiko in gume,
naši gozdovi postajajo smetišča visoke trume.

So dom za veliko živali,
kot tudi oddih za zbistritev misli ljudi.
Sprehodi po gozdu nas vedno pomirijo
in naše misli lahko na drug planet odletijo.

Jesen polna barvnih listov je,
medtem ko zima odžene plodove vse.
Najlepši gozdovi pa v pomladi so,
ker novo življenje začenjajo.

Zato z vsem varčujmo
in dihala naše zemlje skrbno varujmo.
Ker le ko gozdovi zeleni in zdravi so,
vsa živa bitja na Zemlji srečna so.

Pia Peršuh, 9. b

ZIMA

Božiček prihaja,
Miklavž pa odhaja,
za njima pa pride še eden,
nihče drug, prav nobeden,
razen dedek Mraz.

Piškotek na krožniku leži,
na Božička čaka
in ura tik-taka.
Snegec pada,
o, ti beli sneg,
pobelil si sosednji breg,
fantje se sankajo,
punce pa se s snežaki ukvarjajo.

Valentina Ferk Žerak, 3. b

SMEŠNE SANJE

Smešne sanje imamo,
zato ponoči čudne stvari izvajamo.
Ko zbudimo se, mislimo,
da sanje resne so,
ker tvoje noči stresne so.

Včasih sanjaš resnične stvari,
redko pa tudi super moči!
Sanjamo takrat,
ko v naši postelji je škrat.

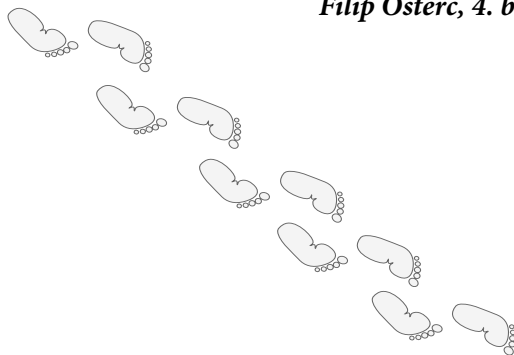
SMEAGOL

Smeagol v jami živi
in ribe lovi.
Nato pa se potopi
in v blato prileti.

In tako ga začne ork loviti,
Smeagol se razkuri
in ga da k reki Muri.

Smeagol gre naprej
pa si reče: "Rej Rej!"
Sedaj v postelji leži
in trdno spi.

Filip Osterc, 4. b

Otroci imamo redko mirne sanje,
naše postelje so razmetane,
ko zjutraj se zbudiš iz sanj.
Takrat ne veš, zakaj živiš
in kakšno življenje si sploh želiš.

Žana Murko, 5. a

OSEBA MOJEGA SVETA

Ko sam na hodniku na klopi sediš,
ko ne veš, s kom naj še govoriš.
Prav v tistem trenutku na proti hiti
oseba, s katero življenje zabavno se zdi.

Oseba, s katero se vedno najde pogovor,
oseba, ki z veseljem pove ti odgovor.
Prav vse v življenju zabavno se zdi,
ko z njo preživljaš lepe dni.

Ob taki osebi pozabiš skrb,
ne gledaš na čas, ne gledaš na dni.
Ob takih trenutkih se zdi,
da nič ne obstaja, le ona in ti.

V šoli ti resno pri testih pomaga,
doma pa se začne prava zabava.
Nikoli ne misliš, o čem govoriš,
le urno razlagat ji vse hitiš.

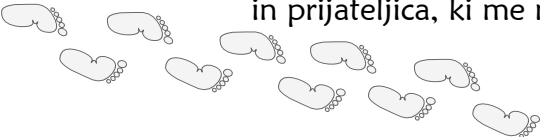
Vse na svetu se hitro spremeni,
le ta oseba te nikoli ne zapusti.
Ob strani stoji ti, ko vse je lepo,
pa tudi takrat, ko vse gre slabo.

Nikoli ne dvomiš v njo,
saj vsi vedo, da pustila te nikoli ne bo.
S tabo bo, ko ti slabo bo,
in s tabo bo, ko te bo vse zabavalo.

Ko ona ob strani ti stoji,
pomisliš, da ni več nobene skrbi,
če ostala bo s tabo do konca dni.

Taka oseba bo za vedno ostala,
četudi ne bo pri tebi ostala.
Vseeno bo v srcu in spominu ostala,
kot »najboljša oseba mojega sveta
in prijateljica, ki me ni nikoli izdala«.

Mariia Petrova, 7. b

BRATIN SESTRA

Starejša sestra kot zvezda žari,
mlajši brat za njo vedno hiti.
Ona je skrbna, mu kaže poti,
on pa navihan, dolgčas mu ni.

Sestra ga vodi, pokaže mu svet,
on pa jo spravlja ob živce in v smeh.
Čeprav včasih sitna se zdi,
ljubezen do bratca nikdar ne spi.

Hrano deliti si morata polovično,
ker prepirata se, če ni pravično.
Vedno sestra je kriva,
ko z bratom se prepira.

Bratec je sigma, to ve prav vsak,
ko zjutraj za v šolo se treba je vstat.
Skupaj sta zgodba, ki nima meja,
kot reka, ki teče in se ne konča.

Eli Tement, 9. a

MOŽGANSKA STANOVANJA

Naši možgani so center sprejema,
ki vsak dan vsaj deset informacij objema.
Tako informacije so nam odgovorile,
da se bodo v možgansko stanovanje preselile.

Podatki iz športa so se nabrali
in v kopalnico odskakljali.
Matematični pa so se kar udomačili
in se v spalnici prijetno namestili.
Slovenščina pa se je zapletla
in se v kuhinjo odpletla.

In tako so se informacije preselile
in se niso nikoli več nazaj vrnile.
Možgansko stanovanje se je že napolnilo
in našo pamet zelo zapolnilo.

Lili Klara Gregorec, 5. a

ČUSTVA

Dedi doma strpno sedi,
babi na žalost noga boli.
Veselje pri Tinu se dobro drži,
pogum ga po svetu hitro sledi.
Sovražnost pri Tinu nikoli ne obstaja,
saj ga z veseljem vstran odganja.

Učiteljica nas bodri,
da strah nas ni.
Ledotalilce redno izvaja
in naša čustva hitro razvaja.

Nadja Muharemović, 4. b

VSAK IMA NEKOGA

Pride v šolo z glavo navzdol,
se tiho usede na stol.

Oči vse rdeče in razjokane,
Okoli njega vse šumeče,
drugi govorijo in ne opazijo.

Dvigne roke, položi jih na mizo,
si glavo z njimi prekriva.

Sošolka vpraša: »Si ok Paulina?«
Nobenega odgovora nima.

Sošolki je čudno,
kako Paulina zgleda trudno.
Paulina noče spregovoriti
in se k njej obrniti.

Sošolka jo globoko pogleda:
»Zakaj jok?
Povej mi, kaj je vzrok.«

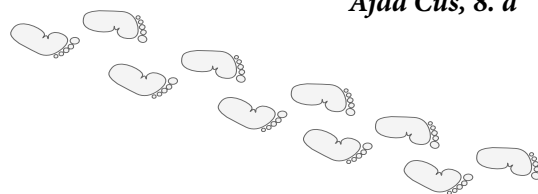
Se končno opogumi Paulina,
ker druge izbire nima:
»Sošolci so nesramni,
mi slabo želijo,
skoz mi kaj naredijo!«

Prijateljica objame jo toplo:
»Prijateljica sem tvoja,
to ne sme biti težava samo tvoja!«

Paulina pogleda in se končno
nasmeji,
vse slabo v trenutku nekam odleti.
Končno ima nekoga ob sebi,
ki je v takih trenutkih zapustil ne bi.

Vsak nekoga ima,
kateremu se zaupat da,
ki ima te rad,
ki s tabo šel bi v vsak spopad.

Ajda Čuš, 8. a

DEDI IN BABI

Dedek Janko na traktorju sedi
in po njivi s plugom drvi,
za njim se že vse kadi.

Babi po vrtu krompirček sadi
in se pridelka veseli,
da pozimi ne bomo lačni mi.

Z motiko veselo po zemlji mahlja
in z grabljami prst rahlja.

Tian Veršič, 4. b

GOLOBIČIN PLESALEC

Od nekdanj lepi so golobčki sloveli,
golobico Urško vsi za ženo so hoteli.
Ko na žico se je golobica Urška usedla,
jata mladih golobov iz vseh strani je priletela.
Al golobica Urška se ni hitro vdala,
svojega srca se je močno držala.

Ko pobirat na tla je koruzo letela,
jata godnih golobov takoj za njo je poletela.
Vsi bi jo radi imeli,
pobirat koruzo z njo so si želeli.
A Urška vsem pogled odvrne,
zelo samozavestno jim hrbet obrne.

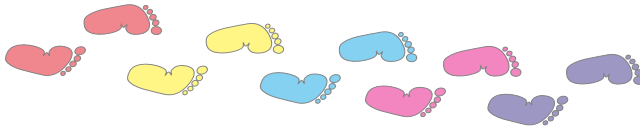
Sivi golob se ji prikloni globoko,
Urška se mu sladko nasmeji in reče visoko:
»Ah majhno postojva preljubi golobček,
da jaz vse skupaj premislim,
da si nov izgovor izmislim.«

Ker Urška izgovora ni nobenega imela,
se med njima ljubezen je vnela.
So brž pridrvili se črni oblaki,
goloba kljun je začel hitro čebljati:
»Ne boj se ti Urška, le hitro koruzo pobiraj!«

Koruzi se dvigne, se že vidi oblakov vršenje,
šumenje koruze in strašno gromenje.
Se koruzi okrog njiju je hitro vrtela,
Urški nevihta je kakšno peresce vzela.
Neverjetno hitro sta plesala,

se od drugih golobov še hitreje oddaljevala.
Golobi so videli vrtinec dereč,
al golobice Urške videl nobeden ni več.

Leila Bećirović, 8. b

NAŠIH DEVET LET

Leta 2016 naša zgodba se je začela,
ko učiteljica Brigita v roke nas je vzela.
Skupaj podali smo se na novo pot,
ki bila je polna sreče in lepote.
Nove prijatelje in simpatije smo dobili,
po dveh mesecih pa že učiteljico jezili.

V prvem razredu šolsko članstvo smo pridobili
in prvič na dnevu šole nastopili.
Čez igrišče smo tekli,
na koncu pa kot pastirčki jabolka pekli.

V drugi razred smo se podali,
z isto učiteljico ostali.
Pisane črke spoznali,
nove besede v slovar dodali.
Prehitro leto letelo je,
saj kmalu z učiteljico poslavljali smo se.

Že v tretjem razredu ocene so nas čakale,
zaradi katerih učne navade so nastale.

Še ni bilo pomembno, a si dobil 5, 4 ali 3,
glavno je bilo, da smo se učili vsi.
Naravoslovnih dni smo se veselili,
saj pouku smo se izognili.

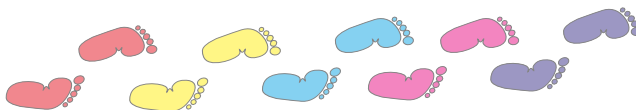
Četrty razred začel se je normalno,
a kmalu nam ni več šlo pohvalno.
Prišla je korona, ostali smo doma,
učiteljica po najboljših močeh se je borila,
da bi nas na daljavo nekaj naučila.

Pa ni bilo še konec,
v petem razredu vsako jutro slišali smo zvonec.
Zvonec na mobilnih napravah.
Še dobro, da snovi nismo pozabili,
saj čez pol leta v šolo smo se vrnili.

Odkar smo v predmetno stopnjo vstopili,
smo se vedno bolj za ocene borili.
Z učitelji imamo dober odnos,
čeprav snov je težka, smo še vedno ji kos.

Povezani smo, koliko se le da,
na šoli nas čisto vsak pozna.
Pot je bila kratka, ampak sladka,
čeprav se končuje,
še vedno delamo spomine,
želimo si, da nikoli ne mine.
Večina spominov je lepih,
a problemov je prav tako bilo mnogo,
kljub vsemu pa vemo, da pogrešali se bomo.

Ema Ganzer, 9. a

Odgovorna urednica:

Pesmi zbrala in uredila:

Mentorica likovnih ustvarjalcev:

Grafično oblikovanje:

Založila in izdala:

Tiskanje:

Naklada:

ISSN

ISSN (spletna izdaja)

Helena Ocvirk

dr. Renata Debeljak

Doroteja Širovnik

Peter Majcen

Osnovna šola Olge Meglič Ptuj

Aleksander Kelnerič s. p.

130 izvodov

2670-4137

2670-4145

V Ptuju, februarja 2025

